

Faculty of Humanities
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

東京外国語大学
Tokyo University of Foreign Studies

งานเขียนสร้างสรรค์ 2

รวมผลงานของนิสิตสาขาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

タイの大学生が書いたおはなし集 2

日本の大学生による翻訳文

ฉบับภาษาญี่ปุ่น แปลโดยนักศึกษาคณะเอกไทย-ลาว

สารบัญ 目次

ชื่อเรื่อง タイトル	ชื่อผู้เขียน 作者	ชื่อผู้แปล 翻訳者	หน้า 頁
ขนม ในมุมมองของตุ๊กตาอินจอลมี インジョンミー人形が見るカノム	นัญชรส เกิดมัน Nuncharose Kerdman (Kanom)	Haruki Minoda 美野田 陽生	4
นาเดียจากมุมมองหูฟังคู่ใจ ナーディアという子のイヤフォン	จิรัชญา ลឹมคุณากร Jiratchaya Limkunakorn (Nadia)	Haruki Minoda 美野田 陽生	6
สิ่งของจะบอกอะไรฉัน みんな何を言っているのかな?	ชญานุช พรธนาศิริวรกุล Chanyanuch Pornthanasiriworakul (Preme)	Ryoma Yoshino, Yuei Imaizumi 吉野 僚馬, 今泉雄英	8
ฉันในมุมมองของหัวใจ 心の中のもう一人の私から	มณฑนาภรต์ พิณีพงษ์พันธ์ Monthanaporn Pinijpongpunth (Folk)	Ryoma Yoshino 吉野 僚馬	10
ถึงยายเด็กคนเล็กของบ้าน 親愛なる家の末っ子へ	จิตต์พิศุทธิ์ จันทคาม Jitpisut Jantakam (Sarena)	Ryoma Yoshino 吉野 僚馬	12
แต่เด็กหญิง 21 ขวบที่นั่งตรงหน้าฉัน 私の前に座っている 21 さいの女の子へ	ชนมณภัทร์ อ่อนจันทร์ Chonnapat Onchan (Yok)	Maho Kurita 栗田真帆	14
บันทึกของหิ่งห้อย ヒンホーイ(蛍)の日記	สุภาพร พรหมหู Supaporn Promhu (Forth)	Yuei Imaizumi 今泉雄英	17
ทาทีอาน่า タチアナ	ชนาภา คนชม Chanapa Khonchom (Kawpun)	Maho Kurita 栗田真帆	23
ทุกๆ วันที่ฉันตื่นลืมตาขึ้นมา 毎朝、私が目覚めるたびに	ชนิตา พิบูลชล Chanita Piboolchol (Am)	Maho Kurita 栗田真帆	28
กรรนกจะรู้สึกอย่างไร 鳥が自由になったら	เขมณัญฐ์ ฐากุลกิติพัฒน์ Khemmanut Thakulkitipat (Tonwan)	Haruki Minoda 美野田 陽生	30
ถ้าเป็นกรงขัง もしも私が檻だったら	ชญานุช พรธนาศิริวรกุล Chanyanuch Pornthanasiriworakul	Yuei Imaizumi 今泉雄英	31
เสียงจากกรงขัง 檻の声	สุภาพร พรหมหู Supaporn Promhu (Forth)	Yuei Imaizumi 今泉雄英	32
สมมติว่าฉันคือต้นไม้ もしも私が木だったら	ชนาภา คนชม Chanapa Khonchom (Kawpun)	Yuka Umekawa 梅川優香	34
เสียงบ่นของกระดาษ 紙たちの小言	พิชญ์สินี โภคาเจริญวัจนะ Pishsinee Pokajaroenwajana (Nymph)	Yuka Umekawa, Anna Shimura 梅川優香、志村晏那	36

งานเขียนสร้างสรรค์ 2

รวมผลงานของนิสิตสาขาวรรณกรรมสำหรับเด็ก ฉบับภาษาญี่ปุ่น แปลโดยนักศึกษาญี่ปุ่นเอกไทย-ลาว

การเขียนเป็นหนึ่งในวิธีการสื่อสารที่มีบทบาทสำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์ ทั้งในแง่การถ่ายทอดความรู้และข้อมูล การแสดงออกทางอารมณ์และความคิด การสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ตลอดจนการสร้างแรงบันดาลใจ และที่สำคัญ การเขียนเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่ผู้เขียนสามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ของตนออกมาได้อย่างอิสระเสรี

หลักสูตรวรรณกรรมสำหรับเด็ก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการจัดการเรียนการสอน วิชา วด 432 การเขียนสร้างสรรค์สำหรับเด็ก และวิชา วด 322 การออกแบบภาพประกอบสำหรับเด็ก เมื่อบูรณาการทั้งสองวิชาด้วยกันก็นับเป็นการเสริมและต่อยอดขึ้นไปอีกระดับหนึ่งของนิสิต โดยมีจุดมุ่งหมายในการให้นิสิตใช้แรงบันดาลใจ องค์กรความรู้ ผนวกกับประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ เทคนิคการนำเสนอในรูปแบบใหม่ๆ และการออกแบบภาพประกอบออกมาในรูปแบบวรรณกรรมสำหรับเด็กที่เหมาะสม

งานเขียนสร้างสรรค์ 2 รวมผลงานของนิสิตสาขาวรรณกรรมสำหรับเด็กฉบับภาษาญี่ปุ่น แปลโดยนักศึกษาญี่ปุ่นเอกไทย-ลาวเล่มนี้ เป็นความภาคภูมิใจของคณาจารย์และนิสิตสาขาวรรณกรรมสำหรับเด็กและนักศึกษาญี่ปุ่นเอกไทย-ลาว ในการทำงานร่วมกัน นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและนักศึกษามหาวิทยาลัยโตเกียวศึกษาต่างประเทศ (Tokyo University of Foreign Studies, TUFS) มีโอกาสได้พบ พูดคุยและปรึกษากันเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองและประสบการณ์ ทั้งการเขียนและการแปลอย่างครบถ้วนจนปรากฏเป็นผลงานชิ้นนี้ เหนือสิ่งอื่นใดคือการสร้างมิตรภาพอันงดงามระหว่างนิสิต นักศึกษาและคณาจารย์ของทั้งสองสถาบัน

คณาจารย์และนิสิต นักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานเขียนสร้างสรรค์ 2 รวมผลงานของนิสิตสาขาวรรณกรรมสำหรับเด็กฉบับภาษาญี่ปุ่น เล่มนี้ จะไม่เป็นเพียงประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สนใจทั่วไปเท่านั้น แต่จะเป็นงานสร้างสรรค์ที่ช่วยต่อยอดและสร้างสัมพันธ์ไมตรีที่งดงามระหว่างสถาบันได้ต่อไปในอนาคตด้วย

ผศ. รพินทร์ (ณ ถกลาง) คงสมบูรณ์

ผศ. ดร. ภัทร์อร พิพัฒนกุล

タイの大学生が書いたおはなし集 2

日本の大学生による翻訳文

書くことは、人間の情報伝達の手段であり、感情や考えを表現する方法のひとつです。また、人と人とのコミュニケーションを深め、動機づけを生み出す役割も果たします。そして、それは一人ひとりが自由に思いを表現するための大切なスキルでもあります。

シーナカリンウィロート大学人文学部児童文学専攻では、「クリエイティブ・ライティング」と「絵本デザイン」という二つの授業を通じて、学生がアイデアを生み出し、経験や想像力、最新技術を活かしながら、独自の物語を創作する訓練を行っています。

『タイの大学生が書いたおはなし集 2 — 日本の大学生による翻訳文』は、タイの児童文学を学ぶ教員・学生、そしてタイ語およびラオス語を専攻する東京外国語大学の教員・学生が誇りをもってお届けする、シリーズ第2作目です。学生たちは、オンラインでの交流を重ねながら、タイ語から日本語に翻訳してきました。本書の完成とともに、両大学の学生の間には、言葉や文化を超えた深い友情が育まれました。

本書が、語学や文学に関心をお持ちの皆様にとって有意義なものとなれば幸いです。また、本プロジェクトに関わってくださったすべての方々に、心より感謝申し上げます。

ラピントーン・コンソンブーン

シーナカリンウィロート大学人文学部、児童文学専攻助教授

パットオン・ピパタナクル

同大学同学部、日本語専攻助教授

ขนม ในมุมมองของ “ตุ๊กตาอินจอลมี”

ฉันคือ “ตุ๊กตาอินจอลมี” ที่ขนมสั่งซื้อฉันมาจากเกาหลี ตอนแรกฉันถูกมัดใส่กล่องแคบ ๆ มาคู่กับเพื่อนของฉัน เจ้าตุ๊กตาสุนัขแลบลีน จนกระทั่งกล่องถูกเปิดออก แสงไฟที่ส่องลงมาพร้อมกับที่ฉันเห็นกล่องจากโทรศัพท์หันมาที่ฉัน และขนมที่พยายามแกะฉันออกจากถุงพลาสติก ฉันรู้เลยว่าขนมเจ้าของใหม่ของฉัน เธอคงเป็นสายเทนต์ ถ่ายวิดีโอและนำไปลงโซเชียล ฉันเห็นเธอยิ้มอย่างมีความสุขตอนแกะฉันออกมา เธอสดใสจังเลยนะ ตอนนั้นฉันรับรู้ได้เลยว่าเธอคงต้องเป็นเจ้าของที่ดีของฉันแน่ ๆ ขนมนำฉันไปวางลงบนโต๊ะคู่กับเจ้าสุนัขแลบลีนเพื่อนของฉัน ถึงขนมจะไม่ค่อยอยู่ห้องแต่ฉันไม่เหงาเลยสักนิด เพราะฉันมีเพื่อนตุ๊กตาเยอะมาก วันหนึ่งขนมพาฉันไปเที่ยวเล่นด้วย ฉันได้บิ๊นว่าคือคอนเสิร์ตที่มีศิลปินมาร้องเพลง ฉันได้ฟังเพลงกับขนมด้วย แต่ฉันไม่ค่อยเข้าใจว่าคอนเสิร์ตสนุกขนาดนี้ ทำไมขนมถึงนั่งร้องไห้ออกมาและมีสายตาที่เศร้าสร้อย บางครั้งฉันก็ไม่เข้าใจความเป็นมนุษย์หรอกนะ เพราะหลังจากคอนเสิร์ตจบขนมก็กลับมายิ้มอีกครั้ง ฉันก็ดีใจนะที่ทุกครั้งที่ขนมมองฉันเธอจะยิ้มตลอด เพียงฉันสร้างรอยยิ้มให้ขนมได้ฉันก็ยิ้มเหมือนกัน

ขอบคุณนะขนมที่มาเป็นเจ้าของของฉัน

นัญชรัส เกิดมัน

インジョンミー人形が見るカノム

ナンチャロット(カノム)

私はカノムが韓国から取り寄せたインジョンミー人形。最初は、友達（舌を出している犬の人形）と一緒に狭い箱の中に入ってやってきた。箱が開くと、光が差しってきて、携帯のカメラが私に向けられた。そして、カノムはプラスチックの袋から私を取り出そうとした。その時、私はカノムが新しい主人だとわかった。彼女はコンテンツクリエイターなのかもしれない。ビデオを撮ってSNSに投稿していたから。そして、私を取り出したとき、カノムが幸せそうに微笑んだのを見た。その時、カノムはとても明るくて絶対にいい人だとわかった。カノムは私と友達（舌を出している犬の人形）を机の上に置いた。私はカノムが部屋にあんまりいなくても全然寂しくなかった。だって人形の友達がたくさんいたから。

ある日、カノムが私を連れて遊びに出かけた。それは歌手が歌を歌うコンサートというものだった。私はカノムと一緒に歌を聞いた。でも、私はコンサートがそんなに楽しいものだとはあんまり思わなかった。なんでカノムは座って歌を聞きながら涙を流したり、悲しそうな目をしていたんだろう。ときどき、私は人間というものを全然理解できないんだ。だって、そのコンサートが終わったあとはカノムがまた笑顔になっていたから。

カノムが私を見るときはいつも笑顔で、私もうれしいんだ。

カノムを笑顔にするだけで私も幸せなんだ。

カノム、私の主人になってくれてありがとね。

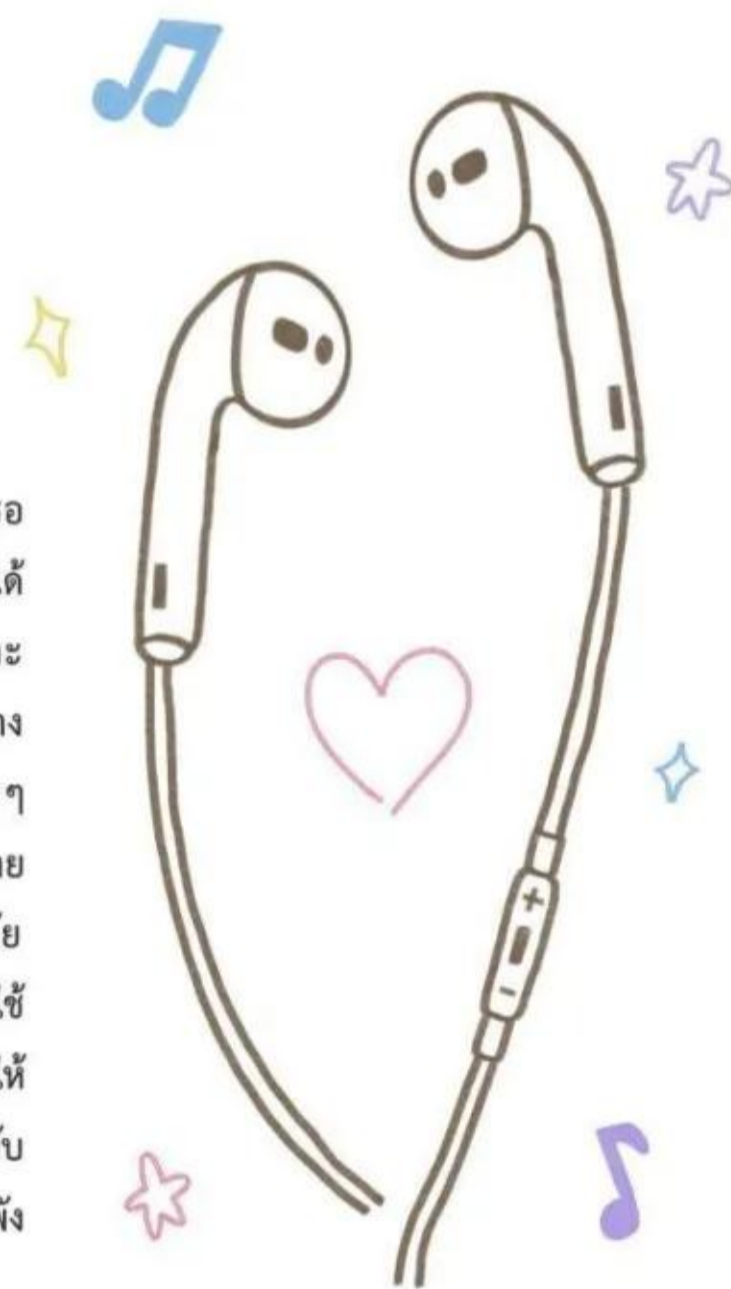

翻訳：Haruki Minoda

นาเดียจากมุมมอง

★ หูฟังคู่ใจ

สวัสดีทุก ๆ คน ฉันคือหูฟังคู่ใจของคนชื่อ นานาเดีย เองแหละ ฉันจำได้ว่าพบกับเธอครั้งแรกเมื่อช่วงปลายปีที่แล้ว และหลังจากนั้นฉันก็อยู่ติดกับเธอตลอด 24 ชั่วโมงเลยทีเดียว เธอมักจะใช้งานฉันอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นช่วงเช้า กลางวัน หรือเย็น จริง ๆ แล้วก็แทบจะตลอดเวลาเลยละ นอกซะจากว่าเธอจะต้องออกไปเรียน หรือไปเที่ยวข้างนอก แต่ถึงแม้ว่าในบางช่วงเธอจะไม่ได้ใช้งานฉัน แต่เธอก็จะพกฉันติดตัวไปด้วยเสมอเลย นานาเดียคงจะชอบฉันมากจริง ๆ เมื่อฉันได้อยู่กับนานาเดีย ฉันก็รู้สึกว่าคุณชีวิตของตัวเองสนุกขึ้นมาก เพราะฉันได้ฟังเพลงมากมาย นานาเดียเป็นคนที่ชอบฟังเพลงมาก และฟังเพลงหลากหลายแนวด้วยเช่นกัน ฉันเองก็เคยสงสัยเหมือนกันว่าทำไมนานาเดียถึงชอบใช้งานฉันอยู่เสมอ ทั้ง ๆ ที่เธอก็สามารถเปิดเพลงฟังโดยไม่ต้องใช้งานฉันก็ได้ แต่เหมือนว่าฉันก็ได้คำตอบมาว่าเธอชอบฟังเพลงผ่านหูฟังมากกว่า เพราะมันจะทำให้เธอได้ยินเสียงรายละเอียดต่าง ๆ ในเพลงได้ดี ตอนนี้ฉันก็เลยหวังว่าจะได้อยู่ฟังเพลงเพราะ ๆ กับนานาเดียไปได้อย่างนาน ยังไงก็ช่วยถนอมฉันด้วยละนานาเดีย เพราะฉันได้เข้ามาว่าเธอชอบทำหูฟังพังเกือบทุกปี!

น.ส.จิรัชญา ถิ่นคุณากร 330

ナーディアの イヤフォン

みなさんこんにちは。私はナーディアという子のイヤフォンだよ。私は去年の年末にあなたと初めて会ったのを覚えている。それから 24 時間ずっと一緒にあなたというね。朝でも昼でも夜でも、あなたはいつも私を使っている。あなたが学校に行ったり、外に遊びに行ったりするとき以外は本当にほとんどずっとだね。私を使わないときもあったけれど、あなたはいつも私と一緒に連れて行ってくれる。ナーディアは本当に私のことが好きなのかもしれない。ナーディアと一緒にいるときは人生がとても楽しくなったと感じるよ。なぜなら、私は音楽をたくさん聴くから。ナーディアは音楽を聴くのがとても

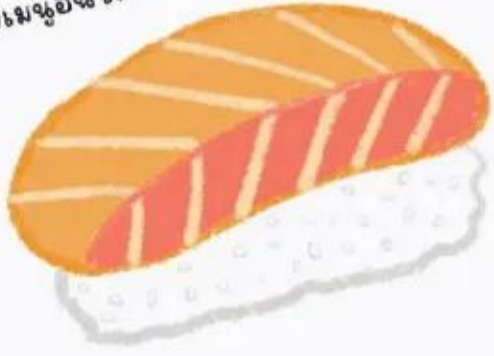
も好きな子で、色々な種類の曲も聴く。ナーディアは私を使わなくても音楽を聴けるのに、なんで私を使うのが好きなんだろうと思ったことがある。でも、答えがわかった。あなたはイヤフォンを使って音楽を聴くほうが好きなんだ。なぜなら、イヤフォンを使うと曲の細かい音がよく聞けるから。だから、いま私はきれいな音をナーディアとずっと聞けたらなと思っている。とにかく私を大事にしてね、ナーディア。なぜなら、あなたはほとんど毎年イヤフォンを壊していると聞いたから！

翻訳：Haruki Minoda

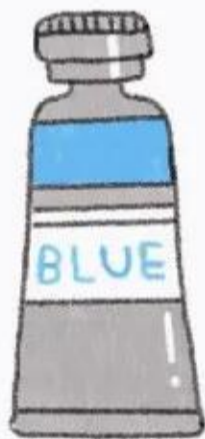

" ลีน่า ของ จะ บอกอะไร นั้น "

ไปร้านซูชิที่ไรก็หิบล่ะแต่ฉัน
หิบล่ะแต่ฉันไม่ได้หิวอะไร! ๗๗

รู้ๆว่าเธอใจใจเป็น แต่ก็อยาก
ให้มันดีก่อนจะเออะ ๗!

ถ้าเธอขาดฉันไปคงจะไม่เจอ
สิ่งที่ชอบมากที่สุดแล้วละ ดีใจ
ที่ได้เจอกับเธอ

กลับมาแล้วฉันจะค่อยๆ อดใจ ๗ เธอ
ชอบฉันมากเลยนะ ดีจังเลย
ตอนนี้นะมือจะห่างหายไปนิดหน่อย

อยู่กับเธอมาตลอด แม้ตอนที่เธอจะเดิน
อาย ดีใจหรือเสียใจ ฉันก็จะคอยโอบ
กอดเธอให้อุ่นๆ

จริง ๗ ฉันไม่ได้ซื้อพรีมม
ฉันซื้อคานาโอะ แต่เธอชอบฉัน "มาก"
จนใคร ๗ ก็รู้ว่าเธอชอบฉันที่สุด

ได้ข่าวว่าเธอชอบทะเลมาก
แล้วเธอก็ชอบฉันอีก แต่ฉันเป็น
พวกรักสงบและไม่ยุ่งกับใคร
เธอเป็นแบบฉันหรือ

แรงบันดาลใจจาก
pinterest

นางสาวชัญญาพัชร พรธนาศิริกรกุล 333

「みんな何を言っているのかな？」

寿司：お寿司屋さんに行くたびに私を手取るんだ。他のネタじゃだめなんだよね。

ブランケット：ずっとあなたのそばにいるよ。眠るときは安心してね。恥ずかしいときも嬉しいときも悲しいときも私は君を温かく包んであげるよ。

K+：君がお金を使わなくちゃいけないのはわかっているけどね。でも、たくさん買う前にちゃんと考えてほしいな。

女の子：本当はプリームっていう名前ではないんだよ。私はカナコっていうんだよ。君は誰もが知るほど私のことがとても好きだよ。

青い絵の具：もし私と出会えなかったら、君が一番好きな色なんてないだろうね。出会えてよかった。

クラゲ：君は海が大好きらしいね。あと私のことも好きなんだってね。でも、私は穏やかで誰とも関わらないのが好きなんだよね。君は私みたいな人なのかな。

宝石：もう一度一緒に遊ぼうよ。小さいときは、私のことが本当に大好きだったでしょ。今は少し離れてしまったみたいだけどね。

ใจหม่อมมอง ฉัน ของ หัวใจ

เชื่อเถอะกว่าเจ้าโพล้ค จะยอมให้ฉันออกมาแล้วก็หาหอยุ่หะ
เจ้าโพล้คหะ เป็นห่วงฉันมากกว่าห่วงตัวเองเสียอีก แล้วถ้าถามฉันว่า
แล้วฉันไม่ใช่โพล้คเนร่อ ก็ใช่แหละ แต่ไม่ใช่ทั้งหมดนรอก ร่างกายคนเรา
คือการทำงานหลายส่วนพร้อมกัน ทั้งฉัน(หัวใจ) สมอง แขน ขา และอีก
หลายอย่างเลย ดังนั้น ฉันทั้งใช่และไม่ใช่ โพล้คยังไงนละ

ถ้าถามว่าคิดอย่างไรกับโพล้คเนร่อ... อืม ก็หน้าเป็นห่วงเอาเรื่อง
เธอชอบทำร้ายตัวเอง ไม่ได้หมายถึง ต่อยตีนรอก แต่หมายถึง
เธอรักตัวเองน้อยกว่ารักคนอื่นมาก เธอขี้เกรงใจ เพราะเธอกลัว
ตู่ก็รู้ว่าเธอเหนื่อย ที่ต้องมานั่งรักษาทุกคนให้อยู่ เธอไม่ชอบ
ความโดดเดี่ยวที่สุดๆเลย ฉันกับสมองคุยกันทุกวัน ว่าจะทำอย่างไรดี
ให้โพล้คกลับมารักตัวเอง แต่ฉันรู้ว่าเธอกำลังพยายาม พยายามมาก

แล้วถ้าถามว่าฉันเป็นไงบ้าง ฉันก็ดีบ้าง เหนื่อยบ้าง
แต่โพล้คก็มาขอโทษฉัน ที่ดูแลฉันไม่ดี น้่นใจ เธอกำลังโทษตัวเอง

ฉันอยากบอกเธอว่า ฉันอยู่กับเธอตลอด แล้วจะอยู่
ไปตลอดชีวิต ฉันไม่เคยโกรธเธอ ฉันรักเธอ และฉันก็จะปกป้อง
เธอ จนเธอแก่เลย

โพล้ค 695

心の中のもう一人の私から

ねえ、私は逃げてしまおうって思ってる？そんなことはないよ。私が心配なのは、あなたが自分自身を大切にしないことなの。そして、私に「もう必要ないの？」って聞くけど、もちろん必要だよ。でもね、体っていろんなことをしてるよね。心だけじゃなくて、頭や手、足…全部が一緒になって支えているんだよ。だから私は逃げたりしないよ。

あなたはよく自分を責めるけど、それって意味がないよ。自分をもっと愛してあげて。私はあなたをすごく大切に思ってるのに、あなたは自分のことをあまり愛していないでしょう？あなたが怖いのは、みんなに嫌われること。でもね、あなたを大事に思ってる人はたくさんいるんだよ。

私はずっとあなたのそばにいるよ。あなたが自分を大切にできるように応援しているの。私はあなたを愛しているし、ずっと一緒にいるからね。

もし、「今の自分はどう？」って聞かれたら、私は「ちょっと疲れてるかな」って言うかも。でも大丈夫、私はあなたがもっと自分を愛せるように見守ってるからね。

最後にもう一度言うよ、私はずっとあなたと一緒にいる。決してあなたを責めないし、あなたを守り続けるよ、あなたが年をとるまで、ずっとね。

あなたの心より

ถึงยัยเด็กคนเล็กที่บ้าน

เท่าที่จำความได้ฉันน่าจะอยู่ตั้งแต่เด็กคนนี้เพิ่งเข้ามัธยมนะ ตอนนั้นที่ฉันมาบ้านหลังนี้ครั้งแรกฉันตกใจมากที่เห็นหนังสือมากมายเยอะขนาดนี้ ทั้งหนังสือเรียน หนังสือการ์ตูน และช่องเก็บคลังสมบัติ (เด็กนี่เรียกแบบนี้แหละ) ฉันจะบอกให้นะว่าหนังสือที่อยู่ในชั้นของฉันแทบไม่ถูกจับแม้แต่บ่อย หนังสือเรียนก็เช่นกันจนบางทีฉันอดสงสัยไม่ได้ว่าเด็กนี่จัดตารางเรียนบ้างไหมนะ เตียวสิมุ่นสิมนี่บ้าง ฉันเบื่อมากที่เด็กนั่นเอาตารางเรียนมาแปะที่ตัวฉันครั้งแล้วครั้งเล่าแต่ก็ยังจัดตารางสอนผิดอยู่ดีแต่บางครั้งก็น่าสงสารนะ เวลาพ่อของเด็กนี่ขึ้นเสียงที่ไรจากเด็กนาราคาญก็กลายเป็นเด็กนาราคาญที่ สงสัยคงตกใจ มันเป็นแบบนี้วนมาเรื่อย ๆ จนเด็กนี่ได้เข้ามาหาฉันและฉันก็แปลกใจมากที่หนังสือมันเพิ่มขึ้นเป็นร้อยกว่าเล่มในเวลาไม่ถึงปี จนตัวฉันจะแตกไปหลายครั้ง เด็กคนนี้เหมือนเป็นคนละคน จากเด็กที่ไม่ค่อยอ่านหนังสือ (รวมถึงหนังสือสอบด้วย) กลายมาเป็นเด็กที่นั่งอ่านหนังสือเป็นวัน ทั้งหัวเราะ ร้องไห้ กับหนังสือตลอดทั้งวัน เป็นภาพที่ไม่เคยเห็นและคิดว่าจะไม่ได้เห็นกันเห็นซะได้ ตอนแรกฉันก็นึกว่าเด็กนี่โดนพ่อตมามากเลยมาแอบนั่งร้องไห้ จะว่าไปตั้งแต่ชั้นมหาลัยมาก็ไม่ได้ยินเสียงตะโกนของพ่อเด็กนี่อีกเลยแต่ช่างเถอะ ถ้าวันไหนฉันมีปากฉันก็อยากจะบอกเด็กนี่ว่าจัดหนังสือบ้างนะ ไม่ก็หาเพื่อนมาให้ฉันเพิ่ม ไม่งั้นฉันจะเปิดโปงที่ซ่อนคลังสมบัติกับแม่เธอ!!!

ป.ล. เลิกตองหนังสือได้แล้ว มีหนังสือมาร้องเรียนกับฉันว่าเธอไม่อ่านพวกเขาเลย กลับมาอ่านให้จบด้วยไอ้หนู!!

จาก ชั้นหนังสือสุดเจ๋งสุดเท่ที่สุดในบ้าน

「親愛なる家の末っ子へ」

私が君のことを知ったのは、君が中学生になった頃からだよ。最初にこの家に来たとき、たくさんの本があるのを見て驚いたよ。教科書、漫画、そして「秘密の本」までね（君は勉強熱心だね）。でも正直に言うと、最初は君がそんなに勉強するとは思っていなかったよ。本棚の本がほとんどそのままだったからね。ちゃんと勉強してるのかな？と思ったけど、気にしすぎだったかな。

最初は勉強スケジュールをものすごく丁寧に立てていたけど、それは見かけだけのものになったりしたね。だけど驚いたのは、君はお父さんの声を聞くと、すぐに勉強してるかのように振る舞うことだったよ。正直、君はそういうことがよくあったよね。君が大学に入った頃には、本の量はさらに増えてもう棚がいっぱいになって、何冊も処分されるんじゃないかと心配したよ。

君は昔はあまり本を読まない子だったのに、いつの間にか本と一緒に過ごすようになったね。本の前で泣いたり笑ったりしている姿を見ると、なんだか信じられないよ。最初は君のお父さんが怒るんじゃないかと心配だったけど、意外にも何も言わなかったね。でも、もし気が向いたら、そろそろ本を読むのを少し休んで、外に出てみるのもいいかもしれないよ。

Ps. やたら本を並べておくのはやめてね。全然読まれていないと文句を言っている本もあるよ。戻ってきて最後まで読んでね。

家で一番おしゃべりな本棚より

翻訳：Ryoma Yoshino

แต่ เด็กหญิง 21 ขวบที่นั่งตรงหน้าฉัน

ใช่ 21 ขวบนะถูกแล้ว
เธอโตเกินกว่าจะนั่งดูทอมแอนด์เจอร์รี่กับฉัน
และเธอก็เด็กเกินกว่าจะดูหนังปรัชญานามธรรมที่เข้าใจยาก

เธอชอบให้ฉันเป็นนั่งเพื่อนกินข้าว
ช่วงนี้เธอซักจะสนิทกับซีรีส์เรื่อง Friends และชานมโกโก้หน้าหอเกินไปแล้ว
ฉันไม่อยากจะสนิทกับขาของเธอเท่าไรหรอก อย่าริอาจให้ฉันได้ลองชิมเลย

เธอชอบให้ฉันเปิดเพลงให้ฟัง
ตาเธอเป็นประกายเสมอเมื่อเจอเพลงใหม่ที่ชวนให้เธอโยกหัว
หรือนั่งชิมกระทือ น้ำตาร่วงเผาะกับเนื้อเพลงอกหัก
ใครก็ได้ช่วยบอกเธอว่า อย่าเพิ่งร้อง แพนหนุ่มของเธอกำลังรอเธอไปตอบข้อความเขาอยู่

เธอชอบใช้ให้ฉันเปิดเพลงเดิมซ้ำวนจนถึงเที่ยงคืน
ใจร้ายซะมัด เพราะต่อจากนั้นเธอจะใช้ฉันทำงานจนถึงเที่ยงคืนของอีกวันต่อมา
แต่คงทำอะไรไม่ได้ ตาเธอแดงก่ำเสียขนาดนั้น สิ่งที่ฉันทำได้คงมีเพียงทำตัวเป็นเด็กดี
เปิดเพลงเป็นเพื่อนให้เธอตอนตี 2 และไม่หนีไปนอนก่อนจนทำงานเธอพัง

เรามองตากัน ทุกวัน ทุกคืน
โรมานติกเนอะ
แต่คงจะโรมานติกกว่านี้ ถ้าการจ้องตานั้นเป็นการจ้องตาของหนุ่มสาว
ไม่ใช่การจ้องตาระหว่างเด็กหญิงหัวฟูกำลังร้องไห้ซึ่มกโป่งกับงานของเธอ

ปีนี้ครบรอบ 5 ปีตลอดที่ฉันได้อยู่กับเธอมา และเธอกำลังเป็นเด็กหญิง 22 ขวบ
อันที่จริง เธอเองได้หาเพื่อนมาทำงานกับฉันด้วย
อิจฉาไอ้หมอนั้นจัง ที่ได้อยู่ดูเธอทำงานแจ่ม ๆ ไปอีกหลายปี
แต่โทษฉันแทนดีกว่า ฉันแก่จนเริ่มตามเธอไม่ทันแล้ว

เพราะหากวันใดที่ฉันหมดกำลังและไฟไป
นั่นหมายความว่า ไฟของเด็กหญิงคนนี้ก็กำลังโชติช่วง
และเปล่งประกายเกินกว่าที่จะอยู่กับฉันได้อีกต่อไป

จิตใจที่ให้ฉันได้เป็นส่วนหนึ่งการเติบโตของเธอเนะ
งานทุกงานที่เธอภูมิใจ จะมีฉันภูมิใจด้วยเสมอ แม้ว่าไม่มีใครเห็นก็ตาม

รักและห่วงใย
แล็บท็อปของเธอ

ชนม์ณภัทร์ 64101010331

私の前に座っている 21 さいの女の子へ

そう。21 さいになったね。

あなたは私とトムとジェリーを見るには大人すぎるし、分かりにくい抽象的で哲学的な映画を見るには若すぎるね。

最近あなたは Friends というドラマと寮の前のココアをととても気に入ってるね。でもあなたの飲み物にはあんまり近づきたくないの。私に味見させようとしないでね。

あなたは私に音楽を流させて聞くのが好きだね。あなたはいつも、新しい曲に出会うと目をキラキラさせるよね。それが頭を振りたくくなるような曲でも、心が沈んで涙がポロポロとこぼれるような失恋ソングだとしてもね。誰かあの子に教えてあげてほしい。「泣かないで。彼氏があなたからの返信を待っているよ」ってね。

あなたはよく、真夜中になるまで同じ曲を何度もリピート再生するよう私に頼むよね。でもひどいの！その後は次の日の深夜まで、私に仕事をさせ続けるんだから。でも文句なんて言えないよ。あなたの目は仕事で真っ赤に充血しているくらいなんだもん。私にできることといえば、ただお利口さんでいることくらいだね。夜中の 2 時にあなたのそばで音楽を流し続けて、仕事を台無しにしないように、自分だけ先に眠らないこととかね。

私たちは毎日、昼夜問わずお互いを見つめ合っているよね。もしこれが若い男女だったら、もっとロマンチックだっただろうね。今のところは、髪をくしゃくしゃにして鼻水を垂らして泣きながら仕事に取り組む女の子と、私が対面しているだけだもんね。

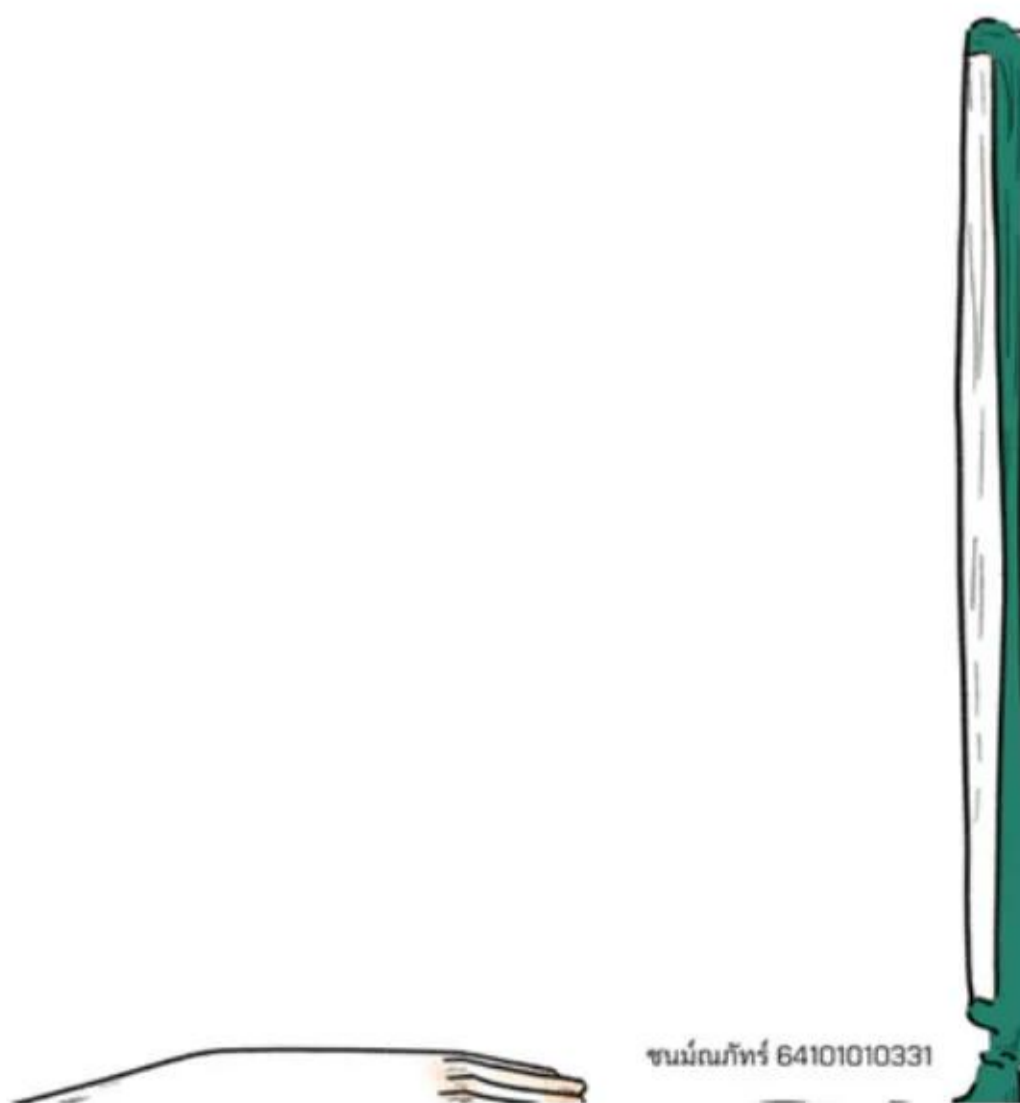
今年であなたと一緒に過ごして5年になるね。そして、あなたはもうすぐ22歳になるね。そして、あなたは、一緒に仕事をする相棒を見つけてきたよね。わたしは羨ましいよ。これから何年もあなたが素晴らしい仕事をするのを見ていられるんだから。でもそれは私のせいだね。私は年を取って、もうあなたについていけなくなっちゃったんだよ。

いつか私の力や情熱が尽きる時が来たら、それはあなたがもっとキラキラと輝いて、もう私と一緒にいられなくなる時だということだからね。

あなたの成長に携われたことを本当に嬉しく思うよ。あなたが誇りに思うすべての仕事に、私もいつも誇りを感じているんだ。たとえ誰も見ていないとしてもね。

身体に気をつけてね。

あなたのノートパソコンより。

ชมรมนักทอ 64101010331

翻訳：KURITA Maho

บันทึกของน้องน้อย

เด็กหญิง นิ่งน้อย
อายุ 8 ขวบ

เด็กหญิง ฟ้า
อายุ 12 ปี

ครั้งแรกที่นิ่งน้อยเจอ
นิ่งน้อยตัวเล็กมาก

สัตว์ตัวโตสามคนทั้ง 3 คน ก็เลยเข้าใส่

นิ่งน้อยมีพี่สาวที่หน้าตา
เหมือนกัน 2 คน
แต่คนไหนชอบแกเล่นนิ่งน้อย
มากกว่า

พี่สาวตัวโตกว่านิ่งน้อยมาก
พี่สาวชอบเล่นวิ่งไล่จับ
กับนิ่งน้อย

พี่สาวเป็นเด็กที่แกล้ง เสียใจด้วยบ่อยๆ
เวลาเธอก็ชอบมาพูดอะไรไม่รู้
แถมชอบมาจับต้ว

หรือเวลานั่งน้อยไปนอนใกล้ๆ
ก็แอบขยับหนี วนนั่งน้อยต้อง
ขยับไปใกล้อีก แล้วพี่สาวก็จะ
หัวเราะ

พี่สาวเป็นเด็กขี้ใจฉาบ
ชอบแกล้งไม่ยอมให้ข้าวหนึ่งน้อย

แถมยังหารำดาญ ชอบเอาชุดแปลกๆ มาให้ใส่
เวลาจากาต์เซหาจๆ

พอใส่เสร็จพี่สาวก็หัวเราะ
ทำให้นั่งน้อยไม่มั่นใจ
แล้วก็มางอโทษ

เด็กน้อยไม่ชอบอาบน้ำแต่พี่สาวชอบอาบน้ำ
แถมยังชอบฉาบน้ำนี้เด็กน้อยด้วย

ถึงเด็กน้อยจะตกใจพี่สาว
จะแสบแสบแดงปิ้งแสบ
แต่พี่สาวก็ไม่เคยดุ
เด็กน้อยเลย

...
พี่สาวเป็นคนใจดี

พาเด็กน้อยไปเดินเล่น

ไปซื้อจุกนม

อาบน้ำ เช็ดตัว
เด็กน้อย

กอดเด็กน้อย

รักเด็กน้อย

ลูบหัว

เล่นกับเด็กน้อย

แอมแอมด้วยก้น

เด็กน้อย รัก พี่สาว

「ヒンホーイ（蛍）の日記」

แม่ที่กวนใจน้อย

ヒンホーイ（メス）
年齢 8 さい

女の子 フォート
年齢 12 さい

ヒンホーイがはじめてお姉ちゃんに会ったのは、ヒンホーイがまだとても小さいときでした。

「お母さん」
「この子ほんとうにかわいいよ！」
「おチビちゃんだね」

大きい人たちが 3 人も近づいてきたので、思わず吠えてしまいました。

ヒンホーイには、顔がそっくりのお姉ちゃんが 2 人いました。そして、そのひとりのほうがヒンホーイをよくからかいます。

นี่น้อย

そのお姉ちゃんは、ヒンホーイよりも体がとても大きく、よくヒンホーイと鬼ごっこをします。

นี่น้อยน้อย

「ワンワン」

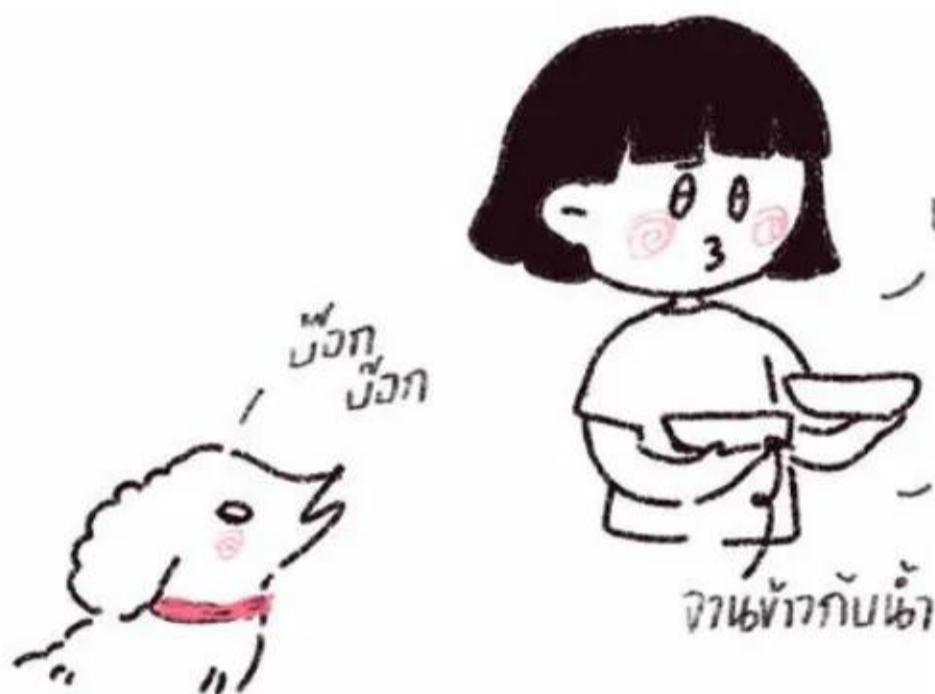

お姉ちゃんは、いじわるく、おしゃべりな子です。
寝るときもよくわからないことを話しかけ、よくヒン
ホーイを撫でにきます。

「とってもかわいいね」
またヒンホーイが眠りかけたころ、お
姉ちゃんはヒンホーイからこっそり体
を離していくので、ヒンホーイはまた
近づかなければいけません。それを見
てお姉ちゃんは笑うのです。

お姉ちゃんは、ときどきやきもち焼き
です。それはヒンホーイにご飯をあげ
ないのです。

母：「ヒンホーイにご飯あげてきて」
「私だってまだご飯食べてないのに」
母：「自分で適当に食べなさい」

「おかあさん、だって…」
ご飯とお水の入ったお皿
「ワンワン」

それに、寒いとき変な服をよく着させられます。
大きすぎるときもあれば全くかわいくないときもあります。

そんな服を着させるとお姉ちゃん
は笑い、ヒンホーイは自信をなく
してしまいます。
するとお姉ちゃんはヒンホーイに
対して謝るのです。

ヒンホーイはお風呂に入るのが好きではありませんが、お姉ちゃんは好きです。だから、ヒンホーイをよくお風呂に入れます。

「いやだよ」

「お風呂に入りなさい」

ヒンホーイが赤く傷になってしまふまでお姉ちゃんを引っかいても、お姉ちゃんは今まで一度も叱ったことはありません。

そう、...

お姉ちゃんは優しいのです。

ヒンホーイを遊びに連れて行ったり

自転車に乗せたり

お風呂に入れてタオルで拭いてあげたり

ヒンホーイを抱きしめたり

頭をなでてあげたり

ヒンホーイと一緒に遊んだり、

寝たり。

ヒンホーイのことが大好きです。

ヒンホーイもお姉ちゃん
のことが**大好き**です。

翻訳 : Yuei Imaizumi

TATIANA'S POV ☆

ฉันคือตุ๊กตากระต่ายชื่อว่า ทาทีอาห์
ฉันเองก็ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไมถึงชื่อนี้
แต่เคยแอบได้ยินมากกว่าชื่อนี้มาจาก แดร์กควีน
ที่แม่ของฉันชอบ เธอกล่าวไว้ว่าอย่างน้อยเราก็มีชื่อ
ที่เด่นและไม่ซ้ำใครเลย แต่มาพุดๆ แบบนี้แล้ว
ฉันก็จะเริ่มอายแล้วละสิ

ถ้าจะให้บอก "แม่" ของฉันเป็นอย่างไรล่ะ อืม... มันแรกฉันขอ
ไม่เรียกเข้าห้องหรือว่าแม่แล้วกันถึงแม่เธอจะชอบแทนตัวเองว่าแม่ก็เถอะ
สภาพเธอตอนหนึ่งใกล้คำว่าแม่อยู่มากก็ไปๆ ไปๆ ใครนอกจากตัวเองคงยาก

เธออยู่ด้วยกันมาตั้งแต่เธออายุ 17 ในอดีตฉันเคยมีเจ้าของชื่อว่า
"อาดา" จนกระทั่งวันหนึ่งฉันกลับกลายเป็นของพี่ที่ชื่อว่า "ข้าวปั้น"
เสียอย่างนั้น ไม่รู้ว่าสองคนนั้นตกลงกันอย่างไร แต่ก็คิดว่าน่าจะจบลงได้
เพราะตอนนั้นฉันยังอยู่กับ ข้าวปั้นอยู่เลย ♡

เธอคนนี้ชอบพาฉันไปตามห้างต่าง ๆ ทั่วประเทศ พิษณุโลก อุดรธานี
ตั้งแต่รู้จักกับเธอมาเธอไม่เคยอยู่กับที่เป็นเวลาไหน แต่เธอก็ใจดีที่ไม่เคยลืมพา
ฉันไปสถานที่ต่าง ๆ ด้วย ถึงแม้ว่าบางครั้งฉันจะเหนื่อยเพราะต้องนอนแน่นๆ ในกระเป๋าที่เธอ

บางทีเธอก็มีพฤติกรรมแปลก ๆ ด้วย
ชอบบอกรักฉัน ทั้งๆ ที่ฉันก็อายอยู่

บ่นแต่อย่างหนึ่ง ถ้าเธอ
ช่วยมองกันดี ๆ สักหน่อยละก็
ก็จะเห็นทันทีโดยไม่ต้อง
บรรยายเลยล่ะ มีช่วงหนึ่งเธอมักจะ
ชื่อตุ๊กตาตัวอื่น ๆ เข้ามาในบ้านหลายสิบตัว

หากเธอเป็นแม่จริง ๆ ละก็ เธอคงจะมีจำนวนลูกมากกว่า
จำนวนที่ฟุตบอลทั้งสโมสรแล้ว! โดยเฉพาะไอ้เจ้า
ตัวเขียว 'เจราดี' นั้น มันมักจะไปตัวที่เธอยกมัน
ฉันมากอดเสมอต่างจากนี้ที่เธอเอามานั่น!

ที่นั่นมันมีชื่อเล่นว่าฉันคือ

ตุ๊กตาสำหรับกอด!

แต่ถ้ามองในอีกแง่หนึ่ง เธอจะต้องชอบฉันแน่ๆ ถึงได้เอา
ฉันมาชุนหน้าอยู่ตัวเดียว เจ้าตัวอื่นๆ คงจะห่มไม่เท่าฉัน สิหะ
ถึงได้ แต่ผมองกันอยู่บนชั้น นี่ๆ นี่ๆ จะยอมให้เธอหอมทับพุงฉันได้
คุณเดียวละกัน ถ้ามันจะทำให้เธอหอมได้สบายขึ้นนะ หะ ♡♡

เวลาเนี่ย เธอ มักจะพาเพื่อนมาเที่ยวที่ห้องพูดคุย เฮฮาจนฉันกลัวจริง ๆ เลยว่า
ข้างห้องจะ เคารพ ประตุมาប់ แต่ เมื่อเพื่อน บอกรอจากไป เธอจะเสียบจริม
พูดน้อยราวกับว่าคน ก่อนหน้านี้เป็นใคร เลยละ
บางคนก็ เธอทำหน้า เคียด อยู่กับจอตาๆ พร้อมกับ
เอามือเคารพที่แป้นหูๆ ถ้าสงสัยด้วยสายตากลับหน้า

SSS+

เพลง
รูป

เธอมักจะเอาวีซีดีลาย เคียด ด้วยการเปิดไปที่อีกหน้าพร้อมกับทำของ
When you believe ดั่งนี้พร้อมกับเสียงว่าเล่นที่ร้องโทนต่ำเป็น Whitney Houston
และเปลี่ยนเป็นเสียงสูงในท่อนของ Mariah Carey ฉันเห็นสิ่งนี้มาเป็นสิบครั้งได้แล้ว
คงจะเป็น วีซีดีลาย เคียด ด้อย่าง นึ่งของเธอ หากไม่ใช้การร้องเพลงเวลาว่าง
เธอก็จะใช้เวลาส่วนใหญ่นั่งแต่ยิงนอน

ไม่ก็หายไปอีกห้องๆ นึ่งของเธอ
ว่าคงจะไปลับเนื้อกัน เพราะฉันไม่ได้
ยินเสียงโทรทัศน์ หรือ แผ่กระทั่งจิ้งเหลม
จากในห้องครัว งั้นขอฟันธงว่าลับแน่หอน!

★ อยู่กับเจ้าเล่ห์อาจจะมีเบื่อบ้าง
เพราะต้องมองชีวิตนอกดู
ที่หเวียไปกับการนอน ทำงาน และกลับมนอนอีก

แต่บางช่วงฉันก็รักใจที่ได้ มีหน้าที่เอาพุงห่มๆ ของฉันให้เล่นนอนเนซๆ บางครั้ง
ก็เล่นนอนเป็นพี่เข็ดหน้ายามนอนเดี่ยวๆ หรือบ้างก็ถูกกอดแน่นๆ และกรี๊ด
ใส่หน้าในยามเธอมีดกมส่งจนสดจืด แม้ว่าจะต้องหน้าบูบู้บ้างก็เถอะ
ฉันชอบที่ได้อยู่กับเธอหะขำป็น

พาลัน
พออบหน้าน้อย

ฉันก็ชอบอยู่กับเธอ
จาก

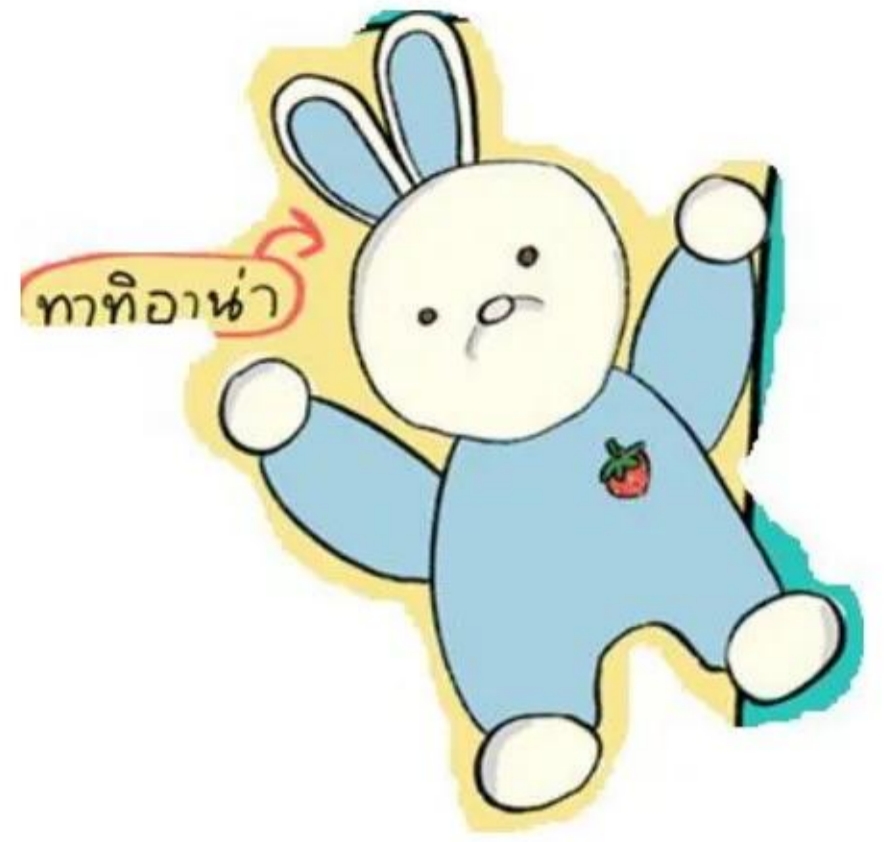
ทาที่อาหน้า

ไม่!

タチアナ

私はタチアナという名前のウサギのぬいぐるみ。

どうしてこの名前なのか自分でもよくわからないけど、こっそり聞いた話では、この名前はママが好きなドラッグクイーンから取ったらしいよ。大好きなママはいい名前だから恥ずかしがらなくていいって言うていたけど、こうやって話していると、なんだか恥ずかしくなって来ちゃうよ。

私の「ママ」がどんな人かって？うーん、まず私はあの子を「ママ」とは呼びたくないかなあ。本人はそう言ってるけど、今のあの子の様子はママらしさからほど遠いもんね。自分自身以外を世話するなんて到底無理じゃないかな。

あの子が 17 歳のときから私たちは一緒にいるんだ。それより前はね、私の持ち主は「アーダー」という名前の人だったの。でもある日突然「カオパン」って人のものになったんだよ。どうしてそうなったのかはわからないけど、二人で話し合ったんだと思う。だって私は今もカオパンと一緒にいるんだからね。

あの子は私をいろんな場所に連れて行くのが好きなんだよ。バンコク、ピサヌローク、ウッタラディットとかね。私が知る限り、一つの場所にずっといたことはないけど、あの子は優しくどこに行くときも忘れずに連れて行ってく

れるんだ。時々ぎゅうぎゅう詰めバッグの中で寝なきゃいけないときがあるから、ちょっと不満だったりもするけどね。

あの子は変な行動をすることもあるの。たとえば、私がベッドで寝ているだけなのに、部屋中を探して大声で私を呼んだりね。ちょっと注意して見れば電話なんてしなくてもすぐ見つかるのにね。

ある時、あの子は他のぬいぐるみを何十個も買ってきてたの。もしもほんとににあの子が「ママ」だったら、今ごろサッカーチームよりも多くの「子ども」がいることになっちゃうよ。

特に緑色の「ジェラーコー」ってやつ。あれはあの子のお気に入りみたいで、いつもよく抱きしめてるんだ。私はどうなのって？頭を押し付けられるくらいだよ。あの子私が抱きしめられるためのぬいぐるみだって忘れてるんじゃないかな。

でもまあ、別の見方をすれば、きっとほんとに私のことが好きなんだろうね。だって、あの子が枕にするのは私だけだもん。他のぬいぐるみたちは私ほど柔らかくないのかもね。棚の上から眺めてるだけだし。ふふ、だから私はあの子だけにお腹を枕にするのを許してあげてるんだよ。あの子がぐっすり眠れるなら、それでいいかな～なんて。

あの子が寂しいとき、友達を部屋に連れてきて、楽しそうにおしゃべりする。私は他の部屋の人々がドアをノックして苦情を言うんじゃないかと本気で心配になっちゃうの。だけど、友達が帰ると、あの子はさっきまでとは別人みたいに静かで口数が少なくなるんだ。

ときどきあの子は真っ黒の画面に向かって真剣な顔をして、でこぼこのキーボードを叩いてるの。そんなとき、彼女はストレスを解消するために別の画面を開いて「When You Believe」を流して、ホイットニー・ヒューストンの低音部分とマライア・キャリーの高音部分を歌うの。この光景はもう 10 回以上は見てきたね。これはあの子のストレス解消のひとつなのかもね。それ以外の暇な時は、あの子はベッドでゴロゴロしてるか、別の部屋に長いことこもってることが多いんだよ。多分別の部屋でも寝てるんだと思うよ。だってテレビの音も、料理のいい匂いもしないもんね。だから絶対に寝てるね。

あの子と一緒にいると、ちょっとつまんなく感じることもあるんだよね。だってあの子の生活は寝て、働いて、また寝るっていうくり返しだからね。でも私は私の柔らかいお腹をあの子のために枕にする役目があって、嬉しいなって思うこともときどきあるんだ。悲しいときは涙を拭くのに使われたり、嬉しい時は大声で叫びながらぎゅーって抱きしめられたりすることもあるんだよ。

その時、顔がぐしゃぐしゃになるけど、それでもあの子と一緒にいるのが好きなんだよね。ね、カオパン。

翻訳 : KURITA Maho

ทุก ๆ วันที่ฉันตื่นลืมตาขึ้นมา ฉันก็มักจะเห็นหญิงสาวที่นอนอย่างมีความสุขบนอะโรบางอย่างที่เป็นสี่เหลี่ยมใหญ่ ๆ ช่วงนี้เธอมักจะออกไปข้างนอกบ่อย ๆ และกลับมาตอนที่ตะวันใกล้ตกดินอยู่เป็นประจำ บางวันตะวันก็ลลับไปสักพักเธอถึงจะกลับมา มีเพียงสองวันในอาทิตย์เท่านั้นที่เธอจะกลับมาก่อนที่แสงอาทิตย์จะกลายเป็นสีส้ม

ในวันที่เธออยู่ห้องช่วงบ่ายเธอมักจะพาฉันขึ้นไปเดินเล่นบนสี่เหลี่ยมใหญ่ ๆ นั้น และมักจะจับฉันขยับท่าทางตามใจของเธอ ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ฉันรำคาญเป็นอย่างมากแต่ในเมื่อเธอหาอาหารแสนอร่อยมากมายมาให้ฉัน ฉันก็จะยอมทนต่อไป

ชนิตา พิบูลชล

毎朝毎朝、私が目覚めるたびに、何かおっきな四角いものの上で幸せそうに寝ている若い女の子をよく見かけるの。最近、その子は外に出かけることが多くって日が沈む頃になってから帰ってくるのが多いんだよね。たまに日が沈んでしばらくしてから帰ってくることもあるんだよ。でもね、週に2日だけは太陽がオレンジ色に変わる前に帰ってくるの。

その子が午後に部屋にいるとき、よく私のことをそのおっきな四角いものの上に連れて行って一緒に遊ぶんだ。それでねその子は気まぐれに私を動かしたり姿勢を変えたりするんだよ。ほんとはすごくイライラすることもあるんだけど、その子は私に美味しい食べ物をたくさん持ってきてくれるから、これからも我慢することにするんだ。

翻訳：KURITA Maho

“กรงนก” จะรู้สึกอย่างไรถ้านก ได้รับอิสระแล้ว

- ยินดีที่เห็นนกได้เป็นอิสระอย่างที่ใฝ่ฝัน
- เคยรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนที่ปกป้องนกไว้
- รู้สึกผิดที่มันเป็นคนขังนกเอาไว้
- อ่างว้างเมื่อนกจากไป
- คิดว่าแล้วตัวเองล่ะ จะเป็นอย่างไรต่อ
สามารถเป็นอิสระได้อย่างนกไหม

เชมณัฏฐ์ ฐากุลกิติพัฒน์

[64101010329](tel:64101010329)

鳥が自由になったら、鳥かごはどう思うだろうか。

鳥が夢見ていた自由を手に入れたのを見てうれしく思う。

自分は鳥を守る人だと思っていたことがあった。

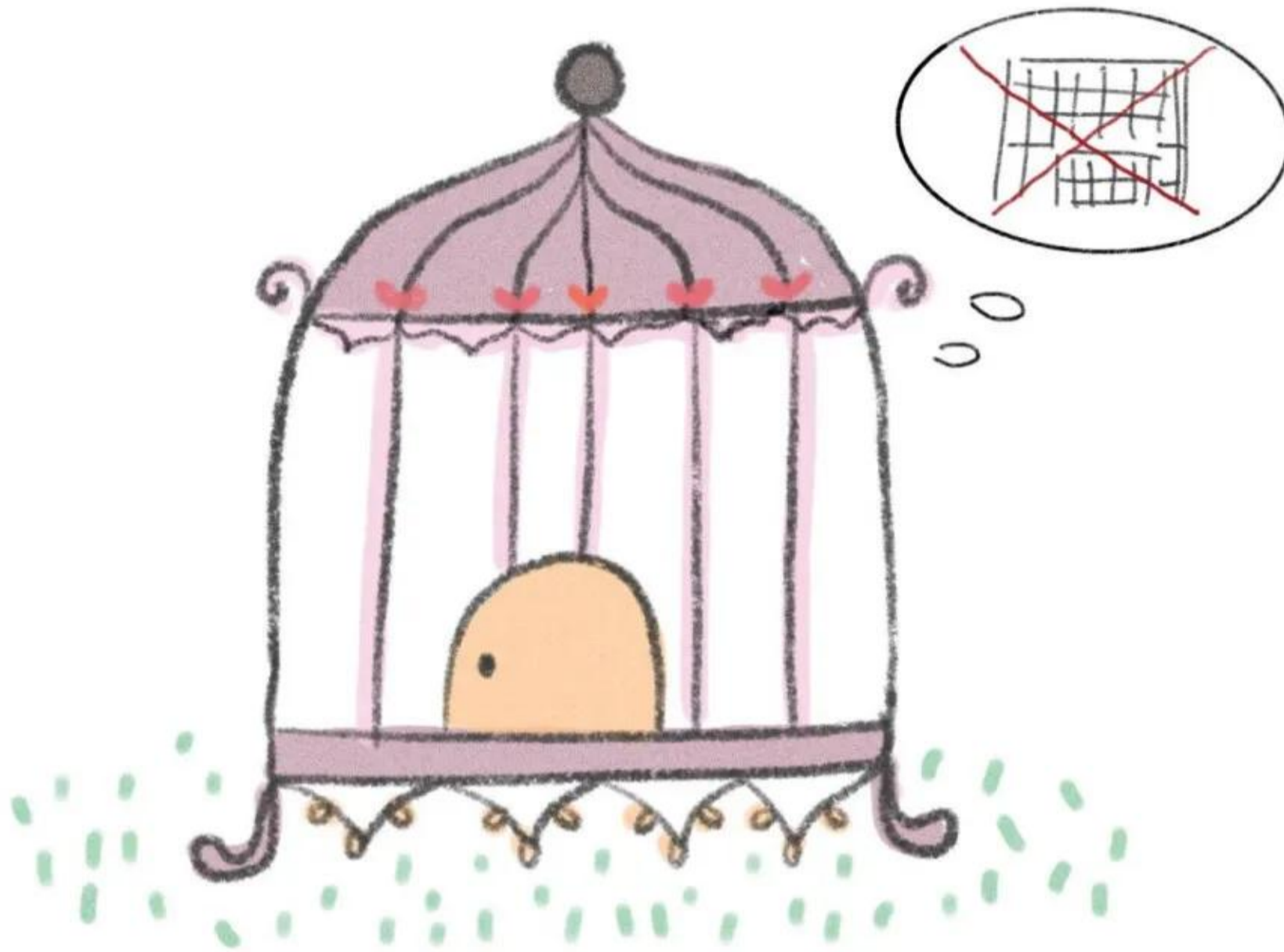
自分は鳥を閉じ込めている人だと勘違いしていた。

鳥が出ていったとき、孤独だった。

じゃあ自分は？鳥みたいに自由になれるの？と考えた。

翻訳：Haruki Minoda

ถ้าเป็นกรงขัง → ฉันรู้สึกไม่ค่อยชอบงานของตัวเองที่มีหน้าที่ขังเหล่าสิ่งมีชีวิตให้อยู่ใน-
 ขอบ หรือกรงที่เจ้าของวางไว้ ฉันอยากลดกำแพงสูงๆ ของตัวเองลง
 แล้วปล่อยให้เพื่อนที่แสนดีได้ออกไป ถึงแม้ว่าในตอนนี้อาจยังทำไม่ได้
 แต่ฉันก็จะทำอีกหน้าที่หนึ่งคือ คอยปกป้องพวกเขาจากสิ่งอันตราย
 และศัตรูกรงของมนุษย์ เพื่อให้พวกเขาปลอดภัย

จัดเลข 333

「もしも私が檻だったら」

私は自分の役割があまり好きではないんだ。だって、私の持ち主が入れた
 生き物を私の中に閉じ込めておかなければいけないからね。だから本当は高
 い柵を低くして、ぜひとも閉じ込められていた友達を逃がしてあげたいんだ
 けどね。今はまだできていないかもしれないけれど、私にはもうひとつ役割
 があるんだ。それは、友達を危ないものや人間たちから守ることなんだ。私
 の友達が安全にいられるようにね。

翻訳 : Yuei Imaizumi

เสียงจาก

ฉันมีหน้าที่ หน้าที่ที่ยิ่งใหญ่
พวกมนุษย์สร้างฉันขึ้นมาเพื่อกักขังอะไรบางอย่าง
อะไรก็ตามที่พวกเขาเห็นสมควรว่าควรมาอยู่ใน “ฉัน”

ฉันต้องฟังเสียง ในตัวฉันพร่ำบ่นว่าอยากออกไปอยู่ทุกวัน
ทั้งเช้า สาย บ่าย เย็น
ยิ่งเวลาผ่านไปนานเท่าไร เสียงนั้นก็เบาลงเรื่อย ๆ

วันหนึ่งฉันก็ต้องประหลาดใจ
เด็กชายคนหนึ่งเดินมาเปิด “ฉัน”
สิ่งที่อยู่ในตัวฉันก้าวออกไป
กางปีกกว้างอย่างที่ฉันไม่เคยเห็น
โฉบบินออกไปบนท้องฟ้ากว้าง

ตอนนี้ในตัวฉันไม่มีอะไรอยู่เลย
แต่ฉันรู้สึกเหมือนถูกเติมเต็มเต็มมากกว่าตอนที่ไม่มีอะไรอยู่ในตัวฉันเสียอีก

สุภาพร พรหมหู (โพร์ท) 345

私にはものすごく大きな役割があります。

人間たちは、何かものを捕まえて閉じ込めておくために私をつくったのです。

人間らは、中身がなんであれ「私」の中に閉じ込めておくべきだと思っているのです。

私は、私の中にいるものの「外に出たい出たい」という不満を何度も何度も聞かなければいけませんでした。

朝も、昼も、夕方も、夜も。

でも、時間が経つにつれて、その声はだんだんと弱くなっていきました。

ある日驚くべきことに

ある一人の男の子が「私」を開けに来たのです。

私の中のものが取り出されて

私が見たこともないくらい大きく翼を広げて

空の遥か彼方へと飛んでいきました。

今、私の中には何もなくなっていました。

でも、私の中に何かがあったときよりも私は満足しているのです。

สมมติว่า ฉันคือ...

ต้นไม้ (I know the bear)

ฉันคือต้นไม้ต้นหนึ่ง ที่คอยมองตามหาเจ้าหมีเพื่อนสนิทของฉัน มันมักจะมานั่งพักพิงที่ใต้ต้นไม้ เพื่อกินอาหารหรือเข้ามาโอบกอดที่ลำต้นของฉันเพื่อนอนหลังพักผ่อน แต่นั่นมันก็นานมากแล้ว ตอนนี้เจ้าหมีนั้นหายไปไหนกันนะ ฉันเองก็ไม่เห็นหน้าเขามานานแล้วเหมือนกัน

ฉันคิดว่าเขาคงจะเดินทางไปยังที่ไกลแสนไกล ฉันหวังก็เพียงแต่ว่าเขาจะไม่ลืม 'ฉัน' เพื่อนต้นไม้ที่สนิทกับเขา หากจะพูดถึงกันฉันอยากให้เจ้านั้นพูดถึงป่าที่แสนสวยแห่งนี้ว่ามีนกกว้างขวางน่าอยู่ และงดงามมากเท่าไร แล้วฉันเองก็หวังว่าจะได้เจอมันอีกสักครั้งเช่นเดียวกัน

ผ่านไปวันแล้ววันเล่า ฉันก็ยังเฝ้ารอเจ้าหมีเสมอเหมือนเดิมทุก ๆ วัน ต่างกันก็เพียงแต่วันนี้มีเจ้านกตัวหนึ่งมาเกาะที่กิ่งไม้ของฉันพร้อมกับขับขานเสียงร้องเป็นเพลงแสนไพเราะ เจ้านี้น่าจะเพิ่งมาใหม่และน่าจะไม่มีเพื่อน ฉันเดี๋ยวจนขอไปคุยกับมันก่อนแล้วกันนะ ฉันหวังว่าเราจะเป็นเพื่อนกันได้นะเจ้านกน้อย

『私が木だったら』

私は一本の木。ずっと親友のクマを待っている。あのクマはいつも私のもとに来て、幹にもたれてごはんを食べたり、休んだ後に私を抱きしめて寝たりするのだった。でも、それもずいぶん昔のことだ。今、あのクマはどこへ行ってしまったのだろう。私は長い間、彼の姿を見ていない。

きっと、彼はとても遠くへ旅立ったのだろう。ただ願うのは、彼が「私」のことを忘れないでいてくれること。わたしという木の親友がここにいることを。でも、もしこの話をするなら、この美しい森について話してほしい。どれほど広大で、住みやすく、美しい場所なのかを。そして、私はいつかまた彼に会えたらいいなと思っている。

月日が過ぎても、私は今でもあのクマを待ち続けている。ただ、今日は少し違う。私の一本の枝に小さな鳥がとまり、心地よい声で歌を歌っている。きっと新しくやってきた鳥で、まだ友達がいらないのだろう。よし、話しかけてみよう。小さな鳥よ、私たちは友達になれるだろうか？

翻訳： Yuka Umekawa

เรื่องบ่นของกระดาศ

สวัสดี! พวกเราคือกระดาศ ถ้าให้เจาะจงมากขึ้น พวกเราคือกองเอกสารหนึ่งเดียวบนโต๊ะทำงานของเจ้านาย เจ้าของเราชื่อว่า นิมฟ์ (ออกเสียงว่า “นิม” เสียงสามัญนะ อย่าผัน คุณเธอไม่ชอบเอามาก ๆ) วันนี้เราจะมาบ่นเรื่องของนิมฟ์ให้ฟัง เพราะอะไรนะหรือ ก็เพราะว่าพวกเราเป็นสิ่งที่นิมฟ์ทอดทิ้งนะสิ ที่สิงสถิตทุกวันนี้ไม่ใช่ที่อยู่จริง ๆ แค่ “ที่ฝากวาง” เท่านั้นแหละ ถึงอย่างนั้นเรายู่มาได้หลายเดือนแล้วละ

นิมฟ์ คือ มนุษย์ที่เกิดมาเป็นเพศสภาพผู้หญิง แต่ไม่ค่อยทำอะไรเหมือนผู้หญิงสักเท่าไร ไม่แต่งหน้า ชอบตัดผมสั้น อดอยากโถมตลอดเวลา มันบ่นบ่อยๆว่าอยากโกนผมด้วย แต่ไม่ทำสักที ครีมนำรุงทาบ้างไม่ทาบ้างแล้วแต่อารมณ์ แต่นิมฟ์ก็คือนิมฟ์ ไม่จำเป็นต้องเหมือนใคร แค่นิมฟ์มีความสุขกับร่างกายตัวเอง พวกเราก็มีความสุขไปด้วย

จากการอยู่ที่ห้องนี้มาหลายเดือน พฤติกรรมของนิมฟ์ค่อนข้างย้อนแย้งหลาย ๆ ครั้ง แต่วนเป็นวัฏจักรอยู่เสมอ นิมฟ์ให้ความสำคัญกับงานเป็นอันดับหนึ่งในชีวิต เพราะงานหลายงานทำแล้วได้เงิน นั่นเป็นสิ่งที่นิมฟ์ชอบยิ่งกว่า เจ้านายของเราคือบุคคลข้างานอย่างแท้จริง นอนดึกเที่ยงคืน ตีหนึ่งก็ได้ หรือจะงีบหลับแล้วตื่นมาทำต่อตอนตีสามก็เคยแล้ว ขณะเดียวกันนิมฟ์สามารถขี้เกียจได้อย่างเหลือเชื่อ บางครั้งมุ้งมันตั้งใจจะทำงานให้เสร็จแล้วค่อยนอน แต่พออาบน้ำ เป่าผมกลับนอนเล่นโทรศัพท์ แล้วกลับไป หรือบางครั้งก็เข้านอนตั้งแต่หัวค่ำ ตื่นอีกทีหกโมงเช้า ความขี้เกียจของนิมฟ์ รวมพวกเราเอาไว้ด้วย

นิมฟ์เป็นคนมีระเบียบนะ พยายามทำห้องไม่ให้รก แม้ปริมาณของจะเพิ่มขึ้นตลอดเวลา แต่! มันก็มีของที่กองสุมเอาไว้เป็นตั้งบนโต๊ะ หรือตู้ พอไม่ให้ต้องวางของที่พื้น เพราะบางครั้งนิมฟ์งานรัดตัว ไม่มีเวลาจัดห้อง ซึ่งเธอพยายามจะจัดห้องให้เรียบร้อยตลอดเวลาละ แต่มันจะมีช่วงยุ่งมากจริงๆ นิมฟ์จึงใช้ความขี้เกียจวางของกองเอาไว้ พวกเราเป็นกองเอกสารก็จริง แต่มีเพื่อนบ้านชั้นบนชั้นล่างมากมาย ทั้งคุณกล่องดินสอสี คุณแผ่นไม้ หรือแม้กระทั่งคุณปูเครื่องมือแกะไม้ และเพื่อนใหม่ล่าสุดของพวกเรา กล่องพัสดุจิว ซึ่งไม่รู้วานิมฟ์จะย้ายออกไปเมื่อไหร่

ถึงจะบอกวานิมฟ์วางของไว้บนโต๊ะ ตู้ ไม้ให้ระเกะระกะที่พื้น แต่บางครั้งความขี้เกียจไม่เข้าใครออกใคร รอบข้างเตียงก็เป็นที่วางของได้ ถ้าเจ้านายเราจะทำ ตั้งแต่ขวดน้ำ กระเป่าเป้ หนังสือ สายไฟ และทุกอย่างที่ติดมือนิมฟ์แล้วไม่รู้จะวางที่ไหนตอนนั้น โดยเฉพาะเวลาทำงานปลายภาคนะ สีทุกชนิด อุปกรณ์ศิลปะทุกอย่างจะวางเรียงรายอยู่เต็มพื้น พวกเราที่มองจากมุมสูงได้แต่ให้กำลังใจพวกคุณสิ ได้กลับพักผ่อนที่บ้านตัวเองไว ๆ

นินทาไปซะเยอะ ก็จะนินทาต่อไป นอกจากวงพวกเราร่วม ๆ ไว้แล้ว นิมฟ์ยังปล่อยให้เรตาคแตก ตากลมอยู่ทุกวัน ยิ่งช่วงนี้ก็ตากลมอีก หน้าต่างมุ้งลวดมันไม่ได้กันอะไรได้หรอก ใจคอจะเก็บเราเข้าที่เมื่อไหร่ โหดร้ายที่สุด! กระจาดอย่างพวกเราไม่ได้แข็งแรงมากนักหรอกนะ

หมดจากเรื่องวางของ ถัดไปเป็นเรื่องเสียง นิมฟ์ชอบฟังเพลง แล้วก็ร้องเพลงด้วยยิ่งเพลงโปรด เรียกว่าแหกปากเลยแหละ เพลงที่ฟังก็เข้าไปเข้ามาอยู่เดิม ๆ ตอนที่ไต้ยีนบ๋อย ๆ ก็เพลงของผู้ชายคนนึง เสียงสูง ๆ ชื่อเบนสัน บุญ บูนอะไรนี่แหละ นิมฟ์ฟังทุกเพลงของเขาละมั้ง เคยไต้ยีนเธอเปรยว่า ถ้าผู้ชายคนนั้น มาไทยจะไปคอนเสิร์ตให้ได้ เสียหายที่พวกเราอยู่ไกลไปเลยไม่เห็นว่ามันร้องคนไหนหน้าตาเป็นยังไง ถึงอย่างนั้น พวกเราฟังกันแล้ว ลงมติเป็นเอกฉันท์ว่า เพลงเพราะมาก ติดหูเกือบทุกเพลง ตามไปฟังกันได้

ฟังเพลงไม่พอนิมฟ์ยังชอบฟังบทสนทนาของหนังเรื่องโปรดอีก แล้วก็ชอบพูดตามอย่างกับร้องเพลง มันจะเป็นบทเดิมซ้ำ ๆ ที่พวกเราฟังกันจนเบื่อ ทั้งเรื่องพ่อมดอะไรนั่น หรือล่าสุดก็เรื่องเกี่ยวกับมังกรอะไร ซักอย่างนี้แหละ นิมฟ์คลั่งมันมากถึงขนาดฟังเสียงมังกรตอนทำงาน นอกจากฟังเพลง หรือเสียงทั้งหลายแล้ว นิมฟ์ยังติดฟัง ASMR ตอนนอน ช่วงเวลาทำงานหนัก หรือเครียด นิมฟ์มักจะนอนไม่หลับ เลยต้องมีตัวช่วย ซึ่งเปลี่ยนไปเกือบทุกวัน แต่ช่วงนี้ฟังเทปเดิมจนพวกเราแทบจะท่องตามได้อยู่แล้ว เป็นเสียงผู้ชายพูดนิ่ง ๆ แต่ฟังแล้วสบายใจดีนะ เคลิ้มหลับไปด้วยทุกที พวกเราคิดว่าเสียงคันทูด้วย เหมือนจะเป็นเสียงเดียวกับที่นิมฟ์ เปิดคลิปฟังบ๋อย ๆ นะ

เรื่องสุดท้ายที่จะบ่นของเจ้านายคือ นิมฟ์เป็นคนหลากหลายอารมณ์ วาดรูปสวยก็ปรบมือชมตัวเอง บางทีอ่านอะไรไม่รู้ในโทรศัพท์ก็ร้องไห้ แต่เดี๋ยวก็หัวเราะ บางทีติดดิน กรีดกรีดด้วย พวกเราไม่รู้หรอกนะว่ามันเป็นอะไร เพราะไม่เห็นสิ่งที่อยู่ในนั้น ถึงอย่างนั้นก็ดีกว่าเวลานิมฟ์ร้องไห้แหละ เจ้านายเราบทจะเศร้าก็เศร้าซึมเป็นวัน ๆ ร้องไห้นานเป็นชั่วโมง หรือบางทีไม่พูดอะไรเลยทั้งวัน เห็นแบบนี้ก็สะท้อนใจอยู่ ให้มันเป็นบ้า ดีกว่าร้องไห้เป็นไหน ๆ อยู่แล้ว

สำหรับเรื่องบ่น ขอจบลงไว้เพียงเท่านี้ พวกเราชาวกองเอกสารหวังว่าทุกท่านที่พลัดหลงเข้ามาอ่าน จะได้รับความบันเทิงบ้าง โลกทุกวันนี้เครียดมากพอแล้ว ได้โปรดเป็นกำลังใจให้พวกเราได้มีที่อยู่อย่างแท้จริง ในเร็ววันด้วย ผู้บ่นจะท้อแล้ว ใครเข้ามาอ่านฝากบอกนิมิตด้วยนะว่าพวกเรารออยู่ รอให้แกเก็บเราเข้าที่ ไปละ! หวังว่าจะได้มาบ่นให้ทุกท่านได้ฟังอีกครั้ง

紙たちの小言

こんにちは！私たちは紙です。もっと正確に言うと、私たちは上司のデスクにある一つの書類の山です。持ち主の名前は「ニム」（発音は「ニム」、平声ですよ。声調をつけてはダメですよ。彼女はそういうのが大の苦手です）。今日はニムについて文句を言おうと思います。なぜかって？それは、私たちが彼女にずっと放ったらかしされているからです！今いる場所なんて、ただの「仮置き場」に過ぎません。こんな状態でもう何ヶ月も経っているんですよ。

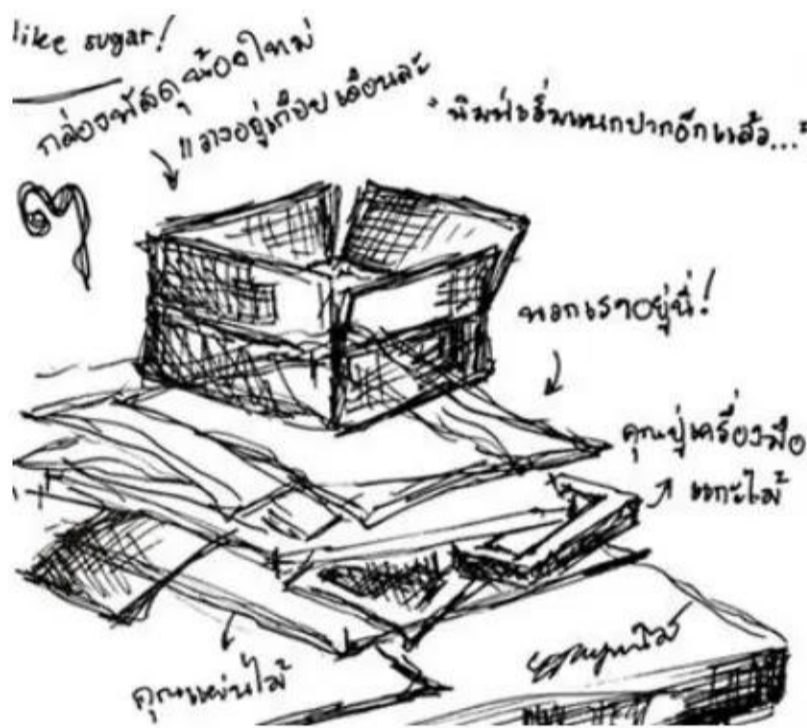
ニムは、生まれつきは女の子なんだけど、あんまり女の子っぽくないです。

化粧はせず、いつも髪は短くて、しょっちゅう髪を剃りたいと言っています。なんなら坊主にしたいともよく言っていますが、実行には移していません。スキンケアも気分次第で、したりしなかったり。でも、ニムはニム。他の誰かをマネしなくてもいいのです。私たちは、ただニムが自分の姿に満足しているなら、それだけで幸せなのです。

でも、この部屋に何ヶ月もいる間に、ニムの行動はかなり矛盾していることが多いとわかりました。ただ、それも一定のサイクルを繰り返しているみたいです。ニムにとって、人生で最も大切なのは仕事です。なぜなら仕事をすればお金がもらえるから。それは、彼女が何よりも好きなことです。私たちの主人、ニムは、まさに仕事バカそのものです。夜更かしは当たり前で、深夜0時や1時まで働くこともあれば、仮眠をとって夜中の3時に起きてまた仕事を再開することもあります。しかし、その一方で信じられないほど怠け者になることもあります。仕事を終わらせてから寝ると決意していたの

に、シャワーを浴びて髪を乾かし、スマホをいじっているうちにそのまま寝落ちすることも。逆に、思い切って夕方には布団に入り、朝6時に起きることもあります。ニムのその怠け癖のせいで、私たち書類もずっとここに取り残されているのです。

ニムは整理整頓をしようと思えばできる人でもあるのです。部屋が散らからないように気をつけてもいるし、物がどんどん増えていく中で何とか片付けようともしています。でも！やっぱり机や棚の上に物を積み上げてしまうことはあるのです。床に物を置かないようにはしているようなのですが…。というのも、時々仕事が立て込んで部屋を片付ける時間がないことがあるからです。本当はいつも部屋をきれいにしていたいのに、忙しすぎる時期があるせいで、きつとつい物を適当に積み上げてしまうんです。私たちは書類の

山ですが、周りにはたくさん「ご近所さん」がいます。例えば、色鉛筆の箱さんや木板さん、さらには木彫り用の彫刻刀おじいさんまで。そして最近、新しい仲間が加わりました。それは小さな荷物の箱です。ただ、ニムがこれをいつ片付けるのかは誰にもわかりません。

ある時、ニムは物を机や棚の上に置いて、床がぐちゃぐちゃにならないようにはしていると言っていましたが…正直、怠け癖というのは誰にでもあるものですよね。それで、時にはベッドの周りさえも「物置」になってしまいます。私たちの主人は、ペットボトル、リュック、本、充電ケーブルを手を持って「どこに置けばいいかわからない」と、適当にベッドのそばに置いてしまうのです。特に学期末の作業が忙しい時になると、それはもっとひどくなります。あらゆる色の絵の具や美術道具が床いっぱいに並べられるのです。

私たちは上からその様子を見つめながら、絵の具たちが早く元の「おうち」に帰って休めるようにと、黙って応援することしかできません。

陰口を散々言ったけど、まだまだ言い足りない。ニムは私たちを適当に置きっぱなしにするだけじゃなく、私たちを毎日、日差しや風にさらしっぱなしにする。最近は雨にもさらされることが増えた。網戸の窓なんて何の役にも立たないんだから、一体いつになったら私たちをちゃんと片付けてくれるの？ 本当にひどい！ 紙でできた私たちはそんなに丈夫じゃないんだからね。

置きっぱなし問題の次は、音の問題。ニムは音楽を聴くのが好きだし、歌うのも好き。お気に入りの曲になれば全力で歌う。しかも同じ曲を何度も何度も繰り返して聴いている。最近よく聴こえてくるのは、高い声の男の人が歌う曲。「ベンソン ブン ブーン」とかいう人らしい。ニムは彼の曲を全部聴いているんじゃないかってくらい夢中で、「もし彼がタイに来たら、絶対コンサートに行く！」なんて言っていた。私たちは遠くにいるから、その歌手がどんな顔をしているのか見えないけど、曲を聴いた感じでは、全員一致で「すごくいい曲！」という結論になった。どれも耳に残る曲ばかりだし、気になったらぜひ聴いてみてほしい。

音楽だけじゃなく、ニムは好きな映画のセリフを聴くのも好きで、歌うみたいにセリフを口にする。それも、何度も何度も同じセリフを繰り返すから、私たちはもう聞き飽きてしまった。「魔法使いが出てくる話」とか、最近「ドラゴンが出てくる話」とか。ニムはその作品に夢中になりすぎて、仕事でもドラゴンの鳴き声を流しているくらい。それだけじゃない。ニムはASMRもよく聴く。特に疲れていたり、ストレスで眠れなかつたりする時は、必ず聴いている。聴く内容は日によって違うけど、最近はずっと同じ音声をリピートしているから、私たちはもう暗記できそう。落ち着いた男の人の声で、聴いていると心が安らいで、そのまま眠ってしまうような感じ。しかも、

その声がすごく聞き覚えがある。ニムがよく流している動画の人と同じ声なんじゃないかなって思う。

最後に文句を言いたいのは、ニムの感情の激しさについて。絵がうまく描けたら自分で拍手して喜ぶし、スマホで何かを読んで突然泣き出すこともある。でも、泣いていたと思ったらすぐに笑ったり、急に興奮して叫んだり飛び跳ねたりもする。私たちはスマホの中身が見えないから、何がそんなにニムの感情を動かすのかはわからない。でも、泣いている姿を見るよりはマシかな。ニムが本当に落ち込んでいる時は、何時間も泣き続けたり、一日中何も話さなかったりする。そんな姿を見ると、私たちまで胸が痛くなる。どうせなら、騒いでいる方がよっぽどいいよね。

でも、愚痴はここまでにしておきます。私たち書類の仲間たちとしては、迷い込んで読んでくださった皆さんが少しでも楽しんでいただけたなら幸いです。今の世の中はストレスだらけですからね。

そして、皆さん、どうか、私たちが本当の居場所を得られるよう応援してください。もう埃に埋もれてしまいそうです。これを読んでくださった方は、ニムに伝えてください。私たちはずっと待っていると。早く片付けてくれ！では、また皆さんに愚痴を聞いてもらえる日を願っています。

翻訳 : Yuka Umekawa,
(Tokyo University of Foreign Studies)
Anna Shimura
(Kanda University of International Studies)

บทส่งท้าย

あとがき

このたび、タイのシーナカリンウィロート大学 (SWU) 児童文学専攻の学生と、東京外国語大学でタイ語やラオス語を専攻とする学生を中心とした日本人学生によるタンデム学習の成果が、一冊の e-book として結実しました。

本書の制作にあたり、学生その他、SWU のラピントーン先生とパットオン先生には今回の機会を創出頂いたことをはじめ、多大なご支援を賜りました。心より感謝申し上げます。

普段は接点の少ない異国の異なる専門分野の学生たちが交流し、それぞれの専門性を活かしながら、文化や言語の壁を越えた共同作業を進めることができました。当初は、タイ人と日本人のコミュニケーションが円滑に進むか不安もありましたが、同世代の学生同士、すぐに打ち解け、円滑に事が進み、こういった不安は全くの杞憂でした。

この経験を通じて、参加した学生たちが互いに刺激を受け、言語学習のみならず異文化理解を深めるきっかけとなることを願っています。本書がその一助となれば幸いです。

東京外国語大学教授 スニサー・ウィッタヤーパンヤーン

ผลงานอีบุ้ก “งานเขียนสร้างสรรค์ ๒” เล่มนี้ เป็นผลงานที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกันของนิสิตสาขาวรรณกรรมสำหรับเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (SWU) และนักศึกษาเอกภาษาไทยและภาษาลาวชาวญี่ปุ่นจากมหาวิทยาลัยโตเกียวศึกษาต่างประเทศ

ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ นอกจากนักศึกษาแล้ว ต้องขอขอบพระคุณ ผศ.รพินทร (ณ ถกลาง) คณบดี และ ผศ.ดร.ภัทรธร พิพัฒน์กุล เป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้โอกาส ให้ความร่วมมือ ให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษามากมาย จึงก่อให้เกิดผลงานอีบุ้กเล่มนี้ขึ้นได้

นักศึกษาจากประเทศและสาขาวิชาที่แตกต่างกันได้มาพบปะกัน ได้ร่วมงานกัน ต่างได้ใช้ความรู้เฉพาะทางของตน และสุดท้ายสามารถก้าวข้ามอุปสรรคทางวัฒนธรรมและภาษาไปได้ แม้ในช่วงแรกอาจมีความกังวลในเรื่องการสื่อสารอยู่บ้าง แต่เมื่อเวลาผ่านไป นักศึกษาต่างเริ่มคุ้นเคยกัน ทำให้การทำงานร่วมกันเป็นไปได้อย่างราบรื่น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าประสบการณ์นี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยผลักดันให้ นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการได้รับแรงบันดาลใจจากกัน เกิดการเรียนรู้ไม่เพียงภาษา ยังช่วยให้เกิดความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ศ.ดร.สุนิสา วิทยาปัญญาพันธ์
มหาวิทยาลัยโตเกียวศึกษาต่างประเทศ

<編集に寄せて>

この度、このような機会をいただきたいへん感謝しております。個人的には 2001 年より始まったタイ国とのご縁ですが、両方の国を行き来しながら言語を生業としていることが少しでもお役に立てればという思いでお引き受けしました。

本書は、タイで児童文学専攻の学生がタイ語で書いたものを日本でタイ語専攻とラオス語専攻の学生が日本語に翻訳した 2 か国語のおはなし集です。どの作品も学生たちの感性や個性が活かされたキラキラとした「おはなし」ばかりです。文化や習慣のちがいが反映されるその翻訳には様々な困難があったでしょう。双方の学生たちがこのプロジェクトを通して得たことはとても貴重な経験になっていることと思います。と同時に、日本でタイ語、ラオス語を学んでいる、将来日本とこれらの国の架け橋となるべくこの学生たちによって、これらの「おはなし」が日本語で紹介されることはその始まりのひとつとなることと思います。忙しい授業の中、指導された先生方のご苦勞はことばに尽くせないと思われませんが、今後もこのようなプロジェクトが継続されることを心から望んで止みません。

最後に、このプロジェクトに誘ってくださったパットオン・ピパタナクル先生に最大の感謝とエールを送り、私の心よりの謝辞といたく思います。

シーナカリンウィロート大学人文学部講師 松井育美

จากใจบรรณาธิการภาษาญี่ปุ่น

ขอขอบคุณที่ให้โอกาสนี้กับดิฉัน จากความสัมพันธ์ที่มีกับประเทศไทยเริ่มในค.ศ.2001 ดิฉันหวังว่าอย่างน้อยจะได้เป็นส่วนหนึ่งในการทำประโยชน์ด้วยงานด้านภาษาระหว่างไทยกับญี่ปุ่นบ้าง

หนังสือเล่มนี้ ได้รวบรวมผลงานของนิสิตสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็กมาแปลเป็นภาษาญี่ปุ่น และผลิตเป็นหนังสือรวมเรื่องอ่านสองภาษา ทุกเรื่องล้วนเป็นการสร้างสรรค์ที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีความสดใสของนิสิต การแปลผลงานที่สะท้อนความแตกต่างทางวัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตของผู้คนแบบนี้ย่อมมีอุปสรรคและความยากลำบาก แต่คิดว่านิสิตนักศึกษาทั้งสองฝ่ายได้รับประสบการณ์ที่มีค่าผ่านโครงการนี้ ในขณะเดียวกัน สำหรับนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยและภาษาลาวอยู่ ซึ่งจะเป็นบุคลากรสำคัญของประเทศญี่ปุ่น ในการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศต่อไปนั้น การถ่ายทอด“งานเขียนสร้างสรรค์” เหล่านี้เป็นภาษาญี่ปุ่น นับเป็นส่วนหนึ่งของการเริ่มต้นการดำเนินงานโครงการแบบนี้ อาจารย์ทุกท่านต้องสละเวลาทุ่มเทกับการสอนและให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาทั้งในและนอกเวลาเรียน แต่ดิฉันก็หวังจากใจว่าจะมีโครงการนี้ต่อเนื่องต่อไป

ขอขอบคุณและเป็นกำลังใจให้อาจารย์ภัทรอร พัฒนากุลที่ชวนให้ดิฉันได้มีส่วนร่วมในโครงการนี้

อาจารย์ Ikumi Matsui

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

งานเขียนสร้างสรรค์ 2

รวมผลงานของนิสิตสาขาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ฉบับภาษาญี่ปุ่น แปลโดยนักศึกษาญี่ปุ่นเอกไทย-ลาว

タイの大学生が書いたおはなし集 2

日本の大学生による翻訳文

プロジェクトメンバー คณะผู้จัดทำ

• 編者 บรรณาธิการ

Rapindhorn (Na Thalang) KONGSOMBOON

Pat-on PHIPATANAKUL

Sunisa WITTAYAPANYANON (SAITO)

ผศ.รพินทร์ (ณ ถกลาง) คงสมบูรณ์

ผศ.ดร.ภัทรอร พิพัฒน์กุล

ศ.ดร.สุนิสา วิทยาปัญญานนท์

• 日本語編者 บรรณาธิการภาษาญี่ปุ่น

松井育美

MATSUI Ikumi

• 作者 ผู้เขียน (นิสิตสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก)

ชนม์ณภัทร์ อ่อนจันทร์ (หยก)

Chonnapat Onchan (Yok)

เขมณัฐ ฐากุลกิติพัฒน์ (ต้นว่าน)

Khemmanut Thakulkitipat (Tonwan)

ชนาภา คนชม (ข้าวปั้น)

Chanapa Khonchom (Kawpun)

สุภาพร พรหมหู (โพร์ท)

Supaporn Promhu (Forth)

นัญชรส เกิดมัน (ขนม)

Nuncharose Kerdman (Kanom)

จิรัชญา ลิมคุณากร (นาเดีย)

Jiratchaya Limkunakorn (Nadia)

พิชญ์สินี โภคาเจริญวัจนะ (นิมฟ์)

Pishsinee Pokajaroenwajana (Nymph)

ชัญญานุช พรธนาศิริวรกุล (พริ้ม)

Chanyanuch Pornthanasiriworakul (Preme)

ชนิตา พิบูลชล (แอม)

Chanita Piboolchol (Am)

มณฑนาภรท์ พิณีจพงษ์พันธ์ (โฟล์ค)

Monthanaporn Pinijpongpunth (Folk)

จิตต์พิศุทธิ์ จันทคาม (ซารีน่า)

Jitpisut Jantakam (Sarena)

• 表紙 ออกแบบภาพปก

พิชญ์สินี โภคาเจริญวัจนะ Pishsinee Pokajaroenwajana (Nymph)

• 翻訳者 ผู้แปล

美野田 陽生 Haruki Minoda

栗田真帆 Maho Kurita

吉野 僚馬 Ryoma Yoshino

今泉雄英 Yuei Imaizumi

梅川優香 Yuka Umekawa

志村晏那 Anna Shimura

発行者：シーナカリンウィロート大学人文学部

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

114 Sukhumvit 23, Wattana District, Bangkok 10110, THAILAND

発行日：2025 年 2 月 24 日

ผู้จัดพิมพ์

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

114 ซอยสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110

โทรศัพท์ 0-2649-5000 โทรสาร 0-2258-4007

วันที่เผยแพร่ 24 กุมภาพันธ์ 2568

